

Draga braćo i sestre,

želim se još jednom zadržati na jednoj Isusovoj prisposobi. I u ovom slučaju radi se o prisposobi koja hrani našu nadu. Ponekad nam se čini da ne uspijevamo pronaći smisao vlastitoga života: osjećamo se beskorisno, nedostatno – upravo poput radnika koji na trgu čekaju da ih netko uposli. No, ponekad vrijeme prolazi, život teče, a mi se osjećamo nepriznati i necijenjeni. Možda nismo stigli na vrijeme, drugi su nas pretekli ili su nas životne brige odvele drugamo.

Slika tržnice prikladna je i za naše vrijeme, jer to je mjesto trgovine gdje se, nažalost, nerijetko kupuje i prodaje i sama ljubav, pa i ljudsko dostojanstvo – sve radi osobne koristi. A kad se čovjek ne osjeća priznatim i cijenjenim, dolazi u napast prodati se prvome ponuđaču. Gospodin nas, međutim, podsjeća da naš život ima vrijednost i On nam to želi pomoći otkriti.

U prisposobi koju danas razmatramo nalazimo također radnike koji čekaju da ih netko unajmi za dan rada. Evanđelist Matej u 20. poglavlju prikazuje gospodara vinograda koji se osobno zaputio u potragu za radnicima. Očigledno, želi s njima uspostaviti osoban odnos.

Kao što sam rekao, riječ je o prisposobi koja ulijeva nadu jer nam pokazuje da taj gospodar više puta izlazi tražiti one koji još uvijek traže smisao svoga života. Gospodar izlazi u zoru, zatim svaka tri sata ponovno ide tražiti radnike za svoj vinograd. Nakon što izađe u tri sata poslijepodne, ne bi više imalo smisla izlaziti, jer radni je dan završavao u šest.

Ali, taj neumorni gospodar, koji po svaku cijenu želi svakome dati vrijednost, izlazi i u pet sati popodne. Radnici koji su tada još ostali na tržnici vjerojatno su izgubili svaku nadu. Smatrali su da je taj dan izgubljen. A ipak – netko je još povjerovao u njih. Ima li smisla zaposliti nekoga za samo jedan sat rada? Ima li smisla raditi samo jedan sat? Ipak, čak i kad nam se čini da možemo učiniti malo, vrijedi se truditi. Uvijek postoji mogućnost da pronađemo smisao jer Bog ljubi naš život.

Originalnost toga gospodara očituje se i na kraju dana, pri isplati nadnice. S prvim radnicima, onima koji su radili od zore, dogovorio je denar – uobičajenu dnevnicu. Ostalima je rekao da će im dati što je pravedno. I tu nas prisposoba izaziva: što je to pravedno? Za gospodara vinograda – za Boga – pravedno je da svatko primi ono što mu je potrebno za život. On je svakoga osobno pozvao, poznaje njihovo dostojanstvo i prema tome ih nagrađuje. I svima daje denar.

Prisposoba kaže da su radnici prvoga sata bili razočarani: nisu uspjeli prepoznati ljepotu gospodareva čina, koji nije bio nepravedan, nego velikodušan. Nije gledao samo na zasluge, već i na potrebe. Bog želi svima darovati svoje Kraljevstvo – život punine, vječne sreće. Tako čini Isus s nama: ne čini ljestvice poretka, nego svakomu tko mu otvori srce daruje samoga sebe.

U svjetlu ove prisposobe, suvremeni kršćanin mogao bi pasti u napast da pomisli: "Zašto odmah prionuti na rad? Ako je nagrada ista, zašto raditi više?" Na te dvojbe sveti Augustin odgovara:

"Zašto dakle odgađаш slijediti Onoga koji te zove, kad si siguran u nagradu, ali nesiguran u dan? Pazi da, zbog svoga odgađanja, ne izgubiš ono što ti On želi dati po svojem obećanju."

Želim osobito mladima poručiti: ne čekajte! Odgovorite s oduševljenjem Gospodinu koji vas poziva na rad u svome vinogradu. Ne odgađajte, zasučite rukave, jer Gospodin je velikodušan i ne ćete ostati razočarani! Radeći u Njegovu vinogradu, pronaći ćete odgovor na ono duboko pitanje koje nosite u sebi: "Koji je smisao moga života?"

Draga braćo i sestre, ne klonimo duhom! Čak i u najmračnijim trenutcima života, kad vrijeme prolazi bez odgovora koje tražimo, zazovimo Gospodina da ponovno iziđe i pronađe nas ondje gdje ga čekamo. On je velikodušan – i doći će uskoro!